

Issale wima, et ta sôbb, ja et ta sind
önnistab, enne kui ta surreb.

§. 162. Jakob ütles omma Emmaale:
Wata, mo wend Esaw on farwane
Mees ja minna ollen sille; ehk mo Issa
mind wahhest Råega fatsub, siis saab
temma sedda Pettust teåda, ja minna
sadan ennese peåle Wandumist, ja ei
mitte önnistust. Emma Emma üt-
les: Tulgo se minno peåle mo poeg, kui
sind årtawañnutakse; kule agga min-
no Sanna, ja to mulle need Tallede.

§. 163. Jakob läks ja toi neid omma
Emma Råtte, ja Rebekka walmistas
neist, nisuggust Roga, kui ta teådis, se
wanna Isaaki Mele pârrast ollerwa.
Siis wôttis ta omma wannema Poja
Esawi Pallimad Rided, mis temma ju-
res koddo ollid, ja panni neid omma no-
rema Poja Jakobbi Selga, ja nende
Tal-

Tallede Mahhad seådis ja temma Råtte
ümber, ja tem na Raela ümber, kus Esaw
farwane ja Jakob sille olli, ja satis tedda
se Roa ja Leiwaga omma Issa jure min-
nema.

§. 164. Jakob tulli sisse Isaaki ju-
re, ja hûdis: Mo Issa! Isaak kus,
sis: kes sa olled, mo Poeg? Jakob was-
tas omma Emma Õppetust mõda: Min-
na ollen so esstimenne Poeg Esaw; ma
ollen reinud nenda, kui sa minnile olled
räkinud; nûnd wôttia fâtre, istu mahha
ja sô minno Metsa Linnust, et sinno
Hing mind wôttaks önnistada. Isaak
panni imineks, kuida temma sedda ni
ussinaste olli leidnud? Agga Jakob, kes
ükskord jo olli hakkanud wälletama, teg-
gi sedda Patrio senna kôriva. et ta Jum-
mala nimme surjaste Suhho wôttis,
ja ütles: Jehowa, sinno Jummial on
koda mo ette läsknud tulla.

§. 165.